

Euzkadi està en perill! Només pot ajudar-se Euzkadi emprant una enèrgica ofensiva a tots els fronts. Ajudem Euzkadi!

Òrgan del P. S. U. de Catalunya (I.C.) i portaveu de la U.G.T.

Les forces de la República avancen pel sector de Segòvia; les del front d'Aragó, sota el comandament de l'heroic general Pozas, també avancen cap a Osca. Només avançant ajudarem Euzkadil

FRANQUEIG CONCERTAT

NÚM. 197

Girona, dimecres 16 de juny del 1937

PREU: 15 CTS.

EDITORIAL

EUZKADI!

El poble basc, com ahir el de Madrid, avui és el blanc de la barbàrie organitzada del feixisme. L'Alemanya nazista ha escollit aquest gran poble per assajar-hi el seu poderós material de guerra de terra i aire, manejat per autòmats inconscients, per l'eterna carn de canó de les conflagracions europees. Un poble que el 19 de juliol sabé vèncer la sublevació i que la guerra el sorprengué lluny del seu territori, avui és el que es troba més amenaçat per les legions carnisseres del nazisme. L'heroisme dels homes bascos, de raça que els segles han enrobustit i immortalitzat, ha pogut aconseguir el miracle de contenir fins ara, amb un armament escàs i deficient, les brutals investides del feixisme invasor.

Del poble de Bascònia Alemanya cobeja els seus abundants jaciments de ferro, de qual producte n'està mancada en absolut; per altra part, al feixisme nacional l'interessa utilitzar les fàbriques i els forns de Bilbao, on s'hi manipula i es transforma el ferro per a fer possible tota classe de fabricació de material de guerra, del qual els rebels han de proveir-se en la seva totalitat a l'estranger.

Cal ajudar Euzkadi immediatament, però no amb simples manifestacions de simpatia o organitzant festivals més o menys brillants; no són pessetes, ni elogis, ni homenatges el que necessita el poble basc; l'única ajuda efectiva que en aquests moments pot alleugerir-lo de les investides del nazisme, és atacant, emprant una ofensiva a tots els fronts, obligant a l'enemic a moviments profunds de tropes, posant-lo en situació d'haver de descongestionar els sectors del Nord, en el qual ha concentrat un poderós exèrcit equipat amb el material més modern de destrucció.

En una situació apurada com la de Bilbao, només les armes poden decidir la seva sort; ajudar Euzkadi és avui lluitar per la llibertat de la República. A les seves trinxeres es juga la sort d'una extensa regió; la de Santander, d'Oviedo, de Gijon i de tot el nord. Dificilment l'exèrcit del poble podria recuperar una zona tan vasta i tan important, que l'enemic convertiria en inexpugnable per les seves enormes riqueses minerals per les quals lluita Alemanya, que és la més interessada en la conquesta de Biscaia.

Euzkadi demana ajut immediat i efectiu; demana que s'ataqui en tots els fronts i que s'obligui a l'enemic a una rectificació dels seus plans de guerra. El poble antifeixista no té altre anhel que atacar; espera l'ordre per a destruir el feixisme de Saragossa, d'Osca i de Terol, que són els sectors més decisius per ajudar Biscaia. El Govern de la República ve treballant intensament per a reorganitzar el front d'Aragó i posar-lo en condicions d'emprendre l'ofensiva. Aquest moment creiem que ja ha arribat i les forces republicanes, ja ben disciplinades i enquadrades en l'Exèrcit Popular Regular, faran honor a la confiança que en elles han dipositat el poble i el Govern de la República.

La llibertat de sindicació, és la condició prèvia per la unitat

Sens dubte, el problema de la unitat és del que més s'ha parlat i escrit per a ésser un dels que amb més intensitat influeix en el sentir profund de les masses treballadores. Mantes vegades s'ha dit i repetit que la unitat és una de les condicions indispensables per abatere el feixisme, com també per assegurar i desenrotllar les conquestes revolucionàries. Ja abans del 19 de juliol era l'aspiració de la classe treballadora, que veia en les lluites per les reivindicacions immediates, no era possible rompre la resistència patronal si les diferents organitzacions no estaven unides. Però, precisament per això, per ésser un dels problemes vitals, base sobre la qual descansaven totes les nostres possibilitats, és pel que cal insistir en forma incansable i persistent en aclarir els viaranyos que poden fer-la efectiva, desfent totes les maniobres dels enemics del proletariat, emprant la més extrema demagògia a fi que sota el nom de l'unitat, amagar els seus propòsits contrarevolucionaris, i pels que l'unitat és solament l'excusa de les seves intencions partidistes i sectàries.

En el pacte C. N. T. U. G. T. - F. A. I. - P. S. U., segellat en el gran acte celebrat a la plaça de braus de la Monumental de Barcelona, s'establia el compromís sagrat de la llibertat de sindicació, que serien respectats en iguals condicions els afiliats a una i altra sindical. Aquesta mateixa declaració fou feta pel Govern de la Generalitat, en el qual estaven representats els diferents sectors, promentent que vetllaria per a que aquest principi de respecte mutu fos acomplert per a tots. No cal molt esforç per a demostrar que una cosa i l'altra foren simple demagògia. Si això hagués estat una realitat, no hi ha cap dubte que s'haurien limat les divergències i que el camí de l'unitat estaria més net d'obstacles. Quants milers de treballadors de la U. G. T. han estat obligats a agafar carnet de la C. N. T. a condició de poder continuar treballant? És degut a tota aquesta actuació partidista, partera de rezels i divergències, que

parlar d'unitat fa preveure dobles intencions absorcionistes, quan es fa en el moment en què l'actuació monopolista es porta a cap encara.

Es què pel fet d'ésser de la U. G. T. suposa inferioritat de drets? Es què pot

ésser possible sentir-se unitari, si a la pràctica es demostra tenir un concepte absurd dels altres?

Mentre la llibertat de sindicació no sigui respectada, creurem que els companys de la C. N. T. quan parlen d'unitat, no responen a la

realitat del seu pensament, i que el que desitgen no és defensar els interessos generals de la classe treballadora, sinó interessos particulars d'organització.

P. CANALS

PETITA REPLICIA

Hem llegit a «L'Autonomista» unes declaracions de Joan Casanoves les quals creiem que bé mereixen un lleuger comentari. No intentarem replicar doncs, els diferents punts de raonament del que fou President del Parlament Català, però, si que considerem necessari tallar el pas a possibles confusionismes.

Casanoves diu, provoada la guerra per l'alçament militar, al catalanisme li mancà acció degut a que molts consideraren perjudicial en aquells moments el seu patriotisme i a que altres, deixant de banda llur catalanisme es lliuraven a aquells ideals que havien il·luminat llur joventut.

Bé, nosaltres, reconeixem com és cert, que els ja dits catalanistes no estigueren en el seu lloc. Hi hagué si, un franc replegament d'aquests partits però no podem admetre que intenti fer-se creure avui, que ço que no ha estat res més que el fracàs vergonyant d'uns partits i dels seus homes dirigents, és comverteixi en acusació de defalliment del sentiment nacional del nostre poble.

El poble català no ha renunciat ni renunciarà mai, a cap dels drets que com a nacionalitat ningú no podrà regatejar li, però justament per aquesta visió clara que el nostre poble té del seus deures i dels seus drets, no comprenem com hi ha qui acusi al poble d'allò que cau pel seu propi pes damunt d'aquests falsos dirigents del mateix.

El poble català, ha tingut en tot moment una visió molt més clara que la de tants i tants dels que s'han erigit «il·lustres prohoms»; volguent nos fer creure que ha estat el poble qui ha fet via enrera, és demostració clara

d'una manca de comprensió dels sentiments del mateix així avidenciari, una superbia bon troç ridícula.

No cal anar a cercar una explicació tan lluny, quan amb una simple autocrítica personal i de partit, es troba el justificant d'aquest fracàs que s'intenta carregar damunt d'un poble.

Catalunya ha complert a bastament amb el seu deure i ha lluitat terriblement per a no veure's ofegada en aquest cas al que ha estat llençada per les circumstàncies del moment i per la manca de valentia i dignitat dels aprofitadors del seu sentiment nacional.

Catalunya, però, compta avui amb un nou partit que ha sabut enfrontar amb ener-

gia les conseqüències terribles d'aquestes hores tan enormement greus que hem viscut i que ha aconseguit encaminar la revolució acceptant-ne tota la responsabilitat sense defugir sacrifici de cap mena. El P. S. U. ha sabut interpretar el sentiment de les nostres masses i si el nostre Partit compta ara amb la confiança i amb l'adhesió de la majoria del poble català és, no perquè la gent hagi renunciat al seu catalanisme, sinó perquè el P. S. U. ha estat el defensor genuí de la dignitat catalana en les hores més greus que ha viscut Catalunya modernament.

G. VINYES I ESCUDER

Resolució del Comitè de Catalunya de la U. G. T.

En la reunió ordinària del Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors, celebrada ahir, es prengueren els següents acords:

1) Ratificar l'acord del Secretariat de no autoritzar la signatura de nous pactes parcials entre Federacions d'Indústria, Sindicats o Seccions de la U. G. T. amb els paral·lels de la C. N. T., mentre estigui pendent de resposta el projecte de pacte tramès pel Comitè de Catalunya de la U. G. T. al Comitè Regional de la C. N. T. el dia 22 del passat mes de maig, i comunicar a totes les Seccions de la U. G. T. a Catalunya que no serà vàlid cap pacte amb la C. N. T. que no porti l'aval de la Federació d'Indústria corresponent i del Secretariat de Catalunya.

2) Dirigir-se al Comitè Regional de Catalunya de la C. N. T. manifestant el disgust del Comitè de Ca-

talunya de la U. G. T. per no haver admès discussió sobre el projecte de pacte proposat.

3) Sotmetre a l'aprovació definitiva de la Comissió Executiva de la Unió General de Treballadors d'Espanya, el programa de govern que, segons el Comitè de Catalunya, ha de portar-se a la pràctica des de la Generalitat, quan s'hagi constituït el nou Govern.

4) Facultar el Secretari d'Organització per a aplicar en el termini de quinze dies, els acords de l'acta sobre l'unificació dels sindicats de treballadors mercantils de la U. G. T., acta que fou signada sota la presidència del company Diaz Alor, de la Comissió Executiva.

UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS. — Secretariat de Catalunya. Josep Del Barrio, Secretari general.

A propòsit del Manifest del Comitè Nacional de la Confederació Nacional del Treball

La calúnnia no és el millor mètode per aconseguir la unitat.

En el moment que tant per part del Partit Comunista d'Espanya, Partit Socialista Unificat de Catalunya, com pel Secretariat de Catalunya de la Unió General de Treballadors, s'està realitzant un esforç per assolir una col·laboració lleial i sincera amb totes les organitzacions antifeixistes, i d'una manera especial amb la C. N. T., sobre la base d'un programa concret en el qual pugem coincidir totes les organitzacions que tenim interessos comuns en la lluita contra el feixisme, just en aquest moment i passats quaranta dies del moviment contrarevolucionari, el Comitè Nacional de la C. N. T. fa públic un document ple de falsedats, tergiversant els fets, i agressiu, contra el Partit Comunista, el Partit Socialista Unificat, la Unió General de Treballadors, i contra, també, Esquerra Republicana i Estat Català.

La maniobra que amb aquesta declaració es voldria realitzar contra el nostre Partit i altres organitzacions antifeixistes de Catalunya i d'Espanya és, a més amés de tardana, massa grotesca perquè puguin assolir els seus objectius.

Amb tal maniobra es voldria relligar amb el nostre Partit el feixista Dencàs, l'home que el nostre Partit ha denunciat i caracteritzat com un traïdor, no ara únicament, car ja arran del 6 d'octubre ho feren els que després han constituït el Partit Socialista Unificat.

Amb aquesta deslleial maniobra es voldria fer creure, ja no a amples masses, que això no és gens fàcil, sinó almenys a una part dels mateixos treballadors de la C.N.T., que l'esdevingut els dies 3, 4, 5, i 6 de maig fou una maniobra i una provocació contra l'organització confederal duta a terme pel nostre Partit, Esquerra i

Organització de les reserves militars

(Ve de la quarta plana)

mena de concentracions industrials? Cal reconèixer que no. Amb tot, la Joventut Socialista Unificada té el deure de realitzar aquest treball. Cada un dels nostres joves ha de transformar-se en un agitador que compliqui els seus camarades en les nostres converses.

Es que nosaltres hem fet el necessari per a mobilitzar la joventut estudiant, la joventut petit burgesa? Es forços reconèixer que el nostre treball, i sobretot, el treball de certes organitzacions no ha estat gens eficaç per a treure aquesta classe de joves

SANTIAGO CARRILLO

altres organitzacions antifeixistes.

Amb aquest intent han desenterrat el cadàver del traïdor Reverter. Però, perquè els camarades de la C. N. T. es negaren en el moment oportú que el poble en fos assabentat?

El nostre Partit exigí llum i claredat en aquell afer. El nostre Partit reclamà que es fes un procés públic i que el poble ja no es veués sotmès a un joc de mà que s'havia esdevingut i que comprengués com el feixisme estava treballant a la nostra reraguarda per mitjà dels seus agents.

Per què no diu el Comitè Nacional de la C. N. T. que fou l'interessat a què no s'aclarissin tots els maneigs que abocaren a aquell intent separatista i a tots els actes de banditatge previstos per a assolir l'objectiu? Per què no diu el Comitè Nacional de la C. N. T. que va consentir que allò fos ofegat amb l'afusellament de Reverter, per no tenir interès de cap mena en què es fes tota la llum en un procés públic que hauria permès arribar al fons de l'afer i tallar totes les arrels d'un possible rebrotament?

Els camarades de la C.N.T. poden deixar de banda llur política d'astutes insinuacions infantils i parlar clar responent a les nostres preguntes, o callar, que en aquest cas els serà més profitós.

NO HI HAGUE MES QUE UN AIXECAMENT CONTRAREVOLUCIONARI

Els camarades de la Confederació volen establir la causa de l'aixecament contrarevolucionari sobre la base d'una provocació de les organitzacions antifeixistes contra la C. N. T. Nosaltres volem encara una altra vegada refrescar-los la memòria:

El dia 29 d'abril, és a dir cinc dies abans de l'aixecament contrarevolucionari de Barcelona, amb motiu del "sitio" de Figueras -ap ap setprru setp setp setp fensa de la Costa i de l'ocupació dels carrers de Barcelona i d'altres ciutats de Catalunya, així com l'ocupació de carreteres per Patrulles de Control i grups armats dels P.O.U.M., el Govern de la Comitat de Defensa i del Generalitat va ésser obligat a prendre la decisió següent:

"El Consell de la Generalitat, davant la situació anormal de l'Ordre Públic no pot continuar les seves tasques sota la presió, el perill i el desordre que suposa l'existència de grups que en alguns llocs de Catalunya tracten d'imposar-se per la coacció i comprometen la revolució i la guerra.

Per tant, el Govern suspèn la seva reunió i espera que immediatament tots aquells que no depenguin directament del Consell de la Generalitat es retiraran

del carrer a l'efecte de fer possible que desapareguessin ràpidament la inquietud i l'arma en què viu actualment Catalunya.

Al mateix temps, el Consell de la Generalitat ha pres les mesures necessàries a l'efecte d'assegurar el compliment estricte de les seves determinacions".

Al dia següent, els grups armats es retiraren dels carrers de Barcelona i es tenia l'esperança que tot anava a entrar a la normalitat, sensació que s'accentuà pel fet que el dia primer de maig va passar sense cap incident.

No obstant, vint-i-quatre hores després el 2 de maig cinquanta homes armats, que res no tenien a veure amb la Telefónica, hi varen entrar i hi varen instal·lar algunes metralladores.

Ningú no els havia autoritzat i el Govern de Catalunya hagué de prendre mesures perquè la Telefónica fos efectivament controlada per ell, més quan ni el President Aznárez, ni el president Companys, ni cap organisme oficial no podien parlar sense un control de fet d'una determinada organització.

L'OCCUPACIÓ DELS CARRERS DE BARCELONA

El dia 3 de maig, per ordre del Conseller de Seguretat Interior, forces d'Assalt entraren a la Telefónica sense disparar ni un tret. Però aquesta mateixa tarda, aquestes forces sortiren d'allí en virtut del pacte fet amb el conseller de Seguretat Interior. En virtut d'aquest mateix pacte havien de retirar-se dels carrers els grups armats que mitja hora després d'haver ocorregut els fets en la Telefónica, varen ocupar estratègicament els carrers de Barcelona. Però aquests, en lloc de complir l'acordat, és a dir, en lloc de retirar-se, completaren l'ocupació militar de Barcelona i començaren a aixecar barricades.

El President Companys, que acabava de retornar de Benicarló, convocà reunió extraordinària del Consell, el qual estigué reunit de les set a les deu i de les onze a les tres de la matinada. El Consell, a l'inversa del que diu el manifest del C. N. de la C. N. T., va aprovar la gestió del conseller de Seguretat Interior i va acordar que si en clarejar el dia no s'havien dissolt els grups, es faria ús de la força pública.

En sortir del Consell, el President Companys, responent als acords del Consell, féu la següent declaració:

"Probablement demà o demà passat tornarà a reunir-se el Consell. Tots ja sabeu la situació actual, que considero insostenible. El fet que els carrers siguin ocupats per elements armats, no es pot consentir. Si no es millora la situació, el Govern emprarà

les seves forces coercitives".

Expliquem això una vegada més per demostrar amb fets que no hi hagué altra provocació que la dels grups armats, que, moguts per mà criminal, sortiren al carrer, i que si en alguna cosa cal culpà el Govern, fou per la lenitat amb que va actuar contra els provocadors contrarevolucionaris.

I que no es vingui parlant de construcció de barricades per part del P.S.U., ja que aquest no s'hi dedicà fins que, havent començat els grups armats la detenció i l'assassinat de companys nostres, i havent començat a atacar els centres del Govern (Ràdio Associació i Ràdio Barcelona, entre altres), calgué preparar-se seriosament a la defensa, i, si calia, passar a l'atac.

O és que creuen els camarades del C.N. de la C. N.T. que havíem de deixar-nos assassinar impunement les provocacions, com les de Fatarella, Centelles, etc.

Els companys de la C.N.T. diuen provocar el fet que nosaltres hàgim portat del vil assassinat de foren víctimes tants i tants obrers de la U. G. T. i els militars antifeixistes Escobar i Martínez, i la protesta contra l'assassinat de Roldan Cortada. Haver dit prou als miserables provocadors, bandes de lladres i assassins, d'això, poden dir-ne sincerament, els camarades de la C. N. T., una provocació?

I no es digut que era "lluita fratricida", ja que, sota les bales d'assassins, sols camarades nostres, de l'Esquerra i de la Unió de Rabassaires han caigut.

Però, mentre els camarades de la Direcció de la C. N. T. han volgut que aquesta llarga sèrie de coaccions i assassinats, que, ultraésser realitzats contra treballadors antifeixistes, posaven en perill la guerra i la Revolució, s'hi respongués amb silenci, nosaltres hem cregut que únicament fent front amb tota energia als autors d'aquestes coaccions i assassinats podria treballar-se per l'unitat i per la guerra i la Revolució; i és guiat per aquesta convicció, que comparteix tot el nostre poble, que hem obrat en conseqüència.

I calgué fer front a les bandes que sembraven el terror contrarevolucionari i que s'aixecaren contra el Govern. Res més que això; i per això no admetem que ningú perli d'una provocació, que no ha existit més que de la part dels bandolers i criminals terroristes que assolaven el país

NOSALTRES NO AUSEM MES QUE ELS RESPONSABLES

Ara bé, mai no hem dit que això ho hagués organitzat la C. N. T. com a tal. Adhuc públicament hem reconegut els esforços

que, per evitar-ho i després per deturar-ho, feren alguns dels seus camarades dirigents i els delegats del Comitè Nacional.

Però tampoc no hem d'amagar que la C. N. T. no ha volgut mai acceptar la lluita contra els incontrolats. Ha tolerat que en nom d'ella, es coaccionés i assassines. I això ha permès que els incontrolats, atíats per feixistes i pels trotsquistes, poguessin actuar i causar el dany que gran part de l'opinió carregava també sobre la C.N.T. precisament per això, per no haver lluitat contra els incontrolats, tal com ha estat reclamat anguniosament pel poble català.

La C. N. T., com a tal, no ha organitzat el moviment, però la seva actitud equivoca enfront del P. O. U. M., de vegades pel seu ajut a aquest, ha facilitat sens dubte la tasca de provocació realitzada pels dirigents trotsquistes.

La C. N. T., com a tal, no ha organitzat el moviment contrarevolucionari, però les campanyes de calúnnia personalista contra els nostres camarades, campanyes de mentida infame, que es continua portant a terme fins avui contra el nostre camarada Comorera, sense ni una ombra de prova, ni tan sols sense un simulacre de prova, aquesta política de bombo i de santatge, han contribuït enormement a crear l'at-

mósfera que necessitaven els agents provocadors trotsquistes, feixistes i els dits incontrolats, per a realitzar llur obra nefasta i criminal.

Pretenem amb això situar les coses el seu lloc. Responem sols amb els fets esmentats, ja que no creiem necessari, per poder, de veritat, situar les coses i treballar per una veritable unitat entre totes les forces antifeixistes, que necessitem més que mai unir els nostres esforços tots contra l'enemic comú.

I volem acabar fent constar que no fem altra cosa per posar bé les coses al seu lloc.

Així i tot, nosaltres entenem que cap calúnnia, ni falsedat, ni tergiversació, no podrà canviar la realitat dels fets davant del poble espanyol i davant del poble català, que sap perfectament qui són els provocadors i qui són els que, en defensa del Govern legítim, contribuïren de totes les maneres a acabar amb el moviment contrarevolucionari per tal de poder endegar tots els esforços a la causa comú de la guerra i la Revolució.

Així ho ha jutjat el poble, i els companys del Comitè Nacional de la C.N.T. ho saben perfectament.

Partit Socialista Unificat de Catalunya. (Internacional Comunista).
COMITE EXECUTIU

Noticiario cinematográfico

Teatro Albeniz

«Artistas Asociados», presenta EL PEQUEÑO LORD por Fredie Bartholomeur Dolores Costello, B. Moore y Guy Kibee.

Un film donde se pueden admirar las precoces dotes de su pequeño protagonista. Su labor nada fácil, conserva a lo largo de la película el interés del público,

El argumento, basado en una novela yanky, consiste en que un despierto muchachito norteamericano, es enterado un día de la nueva consistente en que hereda un título de conde. Tiene que ir a Inglaterra, junto al tacaño y despótico abuelo, al cual convierte en la amabilidad, simpatía y bondad personificadas, con gran sorpresa de sus parientes y criados. Y aunque surge un presunto y falsario conde, (que felizmente no logra sus pretensiones) el viejo no está dispuesto a separarse de su pequeño Lord y de su madre, nueva que parecía irreconciliable con la terquedad hurana y llena de tacañería del viejo Lord. Todo merced a la bondad del condesito,

Fuera de las referidas facultades artísticas de Fredie Bartholomeur, de la gran labor de B. Moore, en el papel de viejo Lord y de algunos bellos efectos fotográficos junto con la comicidad de Guy Kibee, y alguna interior no encontramos otros detalles interesantes en el film.

Gómez Martínez

Consell Municipal

VIVENDA (Recaptació)

S'ha acordat prorrogar el termini de cobrament de lloguers d'estates corresponent al mes d'abril passat, qual prorroga finirà definitivament el dia 16 dels corrents.

Es fa avinent que a començar del dia 18 del present mes s'efectuarà ja la recaptació de lloguers del mes de Maig d'enguany. Girona, 11 de juny del 1937. — L'Alcalde, P. Cerezo Hernàez.

LLEGIU

LAS NOTICIAS

:: Informació local ::

Controvertint els fets

Molt sovint i amb exagerada insistència, hi ha qui té interès en fer propaganda pel gepci. El gepci és el cap de turc, quan es vol dirigir els atacs (i això en nom de la unitat) al Partit Socialista Unificat i a la U. G. T. amb to despectiu; molt sovint se'l caracteritza com l'organització que maniobra la direcció del P. S. U. i la U. G. T.

Caldrà refrescar, no pels que d'això en fan campanya política, (volem dir política dels antipolitics) sinó pels incautes que, confosos, podrien caure en l'enredada, del que és el Gepci, i amb quines condicions està adherida a la U. G. T. Els petits industrials i comerciants organitzats, s'adheriren a la U. G. T., però degut a les seves característiques de no ésser autèntics treballadors, si bé se'ls accepta l'adhesió, en canvi, no se'ls considera com una secció i, per tant, resten privats dels drets de fer ús de vot i veu dintre la U. G. T.

Ara bé; això no vol dir que tots els petits comerciants i industrials siguin del Gepci. La C. N. T. també els ha admès, però sense Gepci i molt segur (al menys ho desconeixem) sense condicions. Si no recordem, quan els obrers flequers de la U. G. T. presentaren una petició als patrons, resultà que no era amb ells a qui tenien de plantejar la petició, sinó a la C. N. T., a la qual estan sindicats. Com també els farmacèutics, no els obrers, sinó els patrons i entre ells algun conegut «antifeixista de sacristia», els cafeters, no els obrers, que són tots de la U. G. T., sinó els amos de cafè.

Nosaltres no direm que els patrocenistes manobrin dintre la C. N. T., però sí que cap «geperut es veu el gepci», i caldrà que els crítics del Gepci s'ho deixin corre, puix que el gepci ja els puja més amunt del cap.

LLEGIU

LESQUELLA
DE LA TORRATXA

SRI Secció Catalana
Comitè Local de
Girona

L'AJUT A EUZKADI

L'ajut que els catalans porten a Euzkadi, va esdevenint una realitat.

A l'avantguarda, l'ofensiva. A la reraguarda, la recollida de materials, queviures i cabals per a portar als braus lluitadors bascos ultra el present moral de que la reraguarda pensa amb ells, l'ajut efectiu d'uns gèneres i d'unes possibilitats econòmiques. La setmana Pro-Ajut a

Euzkadi que se celebra del 26 al 27 proper, seran jornades d'intens ajut. Cal però que no esperem aquells dies per aportar el donatiu. Cal que el feu immediatament. A la Secretaria del Socors Roig Internacional i a Ràdio Girona us l'admetran, agrairan i faran que arribi íntegrament a la seva destinació. Ajudeu a Euzkadi. Ofensiva al front, ajut a reraguarda. Esperem el vostre donatiu.

A la setmana d'Ajut a Euzkadi, reberem la visita dels espatadantzaris bascos que la Delegació General d'Euzkadi a Catalunya ha posat a disposició dels organitzadors.

Es d'esperar que els gironins veuran amb goig les dances folklòriques d'aquell país germà que tantes proves d'heroisme estant fornit.

Divendres vinent, es reunirà el Comitè Local del S. R. I. ampliat, per tal de deixar enllestit el programa d'actes de la Setmana Pro-Ajut a Euzkadi. Cal que les entitats que organitzen actes per aquesta setmana tinguin enllestit per aquesta data el programa i els facin a mans del Comitè per anar seguidament a l'edició del programa oficial.

Noticiari

COMPANIA ARRENDATARIA DEL MONOPOLIO DE PETROLEOS, S. A.

Aviso

Muy en breve el abastecimiento de Gasolina en los aparatos surtidores solamente se podrá efectuar mediante la entrega de tickets que se facilitarán en la Agencia de «CAMPSA» sita en la calle de Santa Eugenia, n.º 3, Pral., previo pago de su importe al precio actual de pesetas 1'20 el litro de gasolina.

Para la adquisición de estos nuevos tickets será necesaria la previa presentación de la tarjeta correspondiente, emitida por la «CAMPSA» y que será entregada gratuitamente en las Agencias de la misma mediante las condiciones que se indicarán al hacer petición.

Queda terminantemente prohibido el extender gasolina de los surtidores sin el ticket y tarjeta correspondientes, aun cuando se pretendiera hacer efectivo el importe en el momento del suministro.

Agencia Comercial de Gerona

En la reunió celebrada ahir, pel Sindicat del Ram del Vestir, es procedí per unanimitat a l'expulsió del secretari del mateix, Adolf Patino, el qual com a membre del P. O. U. M. es destacà en els passats fets del mes de maig.

Una nota dissortada de l'alcaldia

Amb motiu de la nota publicada per l'Alcaldia referent als bitllets de pesseta d'aquest Ajuntament, aquest matí s'ha promogut un aldarull al mercat de la Rambla. No comprenem una mesura de tal naturalesa com la que significa el fet de no voler reconèixer els bitllets les signatures dels quals es presenten borrades o desfigurades, puix que el caprici d'uns tranquils no és just que el paguin tots els ciutadans, i en particular les dones que es veuen obligades a utilitzar-los més sovint pels efectes del canvi. Perquè les signatures estan borrades o el paper ha estat deteriorat pel seu ús, no s'han d'admetre? Què haurà de fer, doncs, el Govern de la República, quan la majoria dels bitllets del Banc d'Espanya també estan en semblants condicions de desgast?

Aquesta mesura de l'Alcaldia, quan més no, ha servit i continua servint per a provocar escàndols als llocs de compra, i esperem que sofrirà alguna modificació, puix que per comptes de perseguir uns efectes n'ha provocat uns altres i encara pitjor i es converteixen en arguments d'intenció política que creiem que no tenen.

Ahir es celebrà tal com estava organitzat a la «Fonla Rovira» el sopar de germanor dedicat als novells i entusiastes jugadors de l'equip «B» del Girona F. C. amb motiu de sortir triomfadors en el partit jugat el passat diumenge contra el «Recreatiu Gironí» per l'escor de 4 goals a 0.

En aquest encontre es disputaven una magnífica copa donada pel ciutadà Secretari de la Comissaria Delegada d'Ordre Públic, Josep M. Cruanyes.

Assistiren en aquest homenatge entre altres tots els jugadors guanyadors de l'entremat trofeu: Rustollet, Biges, Dalmau, Trias II, Sancho, Teixidor, Garcia, Torres, Calvet, Oriol, Coca Juan d'ó; el capità del primer equip Josep Torrediflot, el company de la comissió esportiva Manuel Masdevall, el Secretari del Club Amadeu Oliva (fill) i l'entusiasta soci Ignasi Mestres Pujol.

Demà, dia 17, a les deu de la nit, al Teatre Municipal, tindrà lloc una vetllada teatral, a profit del «Rober Escolar» de la nostra ciutat a càrrec del quadre escènic barceloní «Aimants del Teatre», el qual posarà en escena el sainet «Un cop d'Estat» i «El tresor d'en Xirri-nacs».

Informació telefònica

Del nostre servei especial

L'ofensiva a la serra d'Alcubierre continua victoriosament per a l'Exèrcit Popular Regular.—S'han causat a l'enemic més de cent morts i se li han capturat uns 120 presoners, i un important estoc de material bèl·lic.

BARCELONA

COMUNICAT OFICIAL

Barcelona, 16.— En el comunicat oficial d'avui es diu el següent:

En un audaciós cop de mà, les nostres forces s'han apoderat del Puig dels Màrtirs, fent a l'enemic 40 presoners, 12 sargents i 3 oficials, i apoderant-se de tot el material de guerra de les companyies que defensaven aquella posició.

Després d'un violent atac a la baioneta, les forces republicanes també s'han apoderat de l'Ermita Sta. Cruz i Punta Calvario, causant a les tropes rebels 100 morts, entre ells un capità, dos tinents i varis subalterns. A més a més, se li han fet 30 presoners i se li han capturat dues metralladores i altre armament.

Per la nostra part, hem tingut dos morts i varis ferits.

Emissions Setmanals de les J. S. U. de C.

Escolteu avui a dos quarts de deu:

Al Secretari de Propaganda de la 2.ª Vegueria en:

E U Z K A D I

Al Secretari Militar en: INSTRUCCIO PRE-MILITAR

A un membre del grup de professions liberals en: LA IMPREMTA I LA REVOLUCIO

Es esperada amb molta expectació la companyia de sarsuela, procedent del Teatre Victòria de Barcelona, i en la que hi figura el notable tenor Hipòlit Lázaro, la qual representarà l'òpera sentonària «Marina» del mestre Arrieta.

L' HORA D' ESTIU

Barcelona, 16.— Aquesta nit a les onze, i atenent a l'Ordre del Govern de la República i ratificada pel de la Generalitat, seran avançats en una hora tots els rellotges. Aquest nou horari regirà des del dia 16 de juny al 6 d'octubre.

MADRID

1500 TONES DE QUEVIURES DIARIES A MADRID

Madrid, 16.—Ha arribat a aquesta ciutat el sots-secretari de Comerç, el qual s'ha entrevistat amb el general Miaja. A la sortida, el sots-secretari ha dit als periodistes que diàriament es trameten a Madrid 1500 tones de queviures.

CONTRA ELS ESPECULADORS

Madrid, 16.—El general Miaja, en funcions de governador civil, ha publicat un ban en el qual es diu que seran perseguits els especuladors, causant molt bona impressió aquestes mesures amb les quals s'acabarà amb els aprofitadors de la guerra.

ESTRANGER

RETIRADA DE «VOLUNTARIS»?

Londres, 16.—Es diu que seran retirats del camp

Aquesta tarda ha marxat a Olot, amb destí a aquella ciutat i comarques, una companyia de carabiners consistent en uns 150 individus.

S'han traslladat a aquella població amb el tren que surt a les 2'30 d'aquesta ciutat

Avui en un registre efectuat en una casa de Girona han estat trobats unes quantitats de plata que ultrapasen el dipòsit que permet la llei; també s'han trobat 2 o 3 unces d'or.

faccions uns 700 voluntaris irlandesos, els quals seran embarcats per al seu país.

PLENS PODERS ECONOMICS

Paris, 16.—En la sessió de la Cambra d'ahir s'atorgà plens poders en els afers econòmics per 336 vots a favor a 247 en contra, al Govern del Front Popular presidit per Blum.

LA SITUACIO D'EUZKADI

Londres, 16.—Es reben notícies d'Euzkadi segons les quals les tropes republicanes resisteixen i rebutgen amb gran energia els atacs de les tropes nazis. En el dia d'ahir es registraren formidables atacs per terra i aire, procedint-se els combats durant llargues hores.

No obstant la violència de la lluita, es confia que les forces basques sabran contenir l'avalanxa alemanya, que lluita en aquests fronts amb el material més modern que s'ha utilitzat fins ara.

REUNIO DE LES INTERNACIONALS

Paris, 16.—S'anuncia que la projectada conferència entre representants de les II i III Internacional, se celebrarà a Paris, dissabte que ve.

Moscou, 16.—El company Dimitrov ha rebut un telegrama de De Brouckere, en el qual, entre altres coses, es diu:

«També nosaltres opinem que cal realitzar una acció conjunta a favor d'Espanya, al qual efecte estem disposats a celebrar una reunió amb els delegats que designeu. L'entrevista podria tenir lloc a Ginebra.»

Per la seva banda, Dimitrov ha contestat:

«El Comitè Executiu de la III Internacional ha designat els companys Thorez, Cachin, Delhem, Luigi, Galia i José Diaz perquè el representin en aquestes entrevistes.»

A Puigcerdà han estat trobades moltes armes i gran quantitat de diners

Amb motiu de l'arribada de forces de Seguretat, els quals complien ordres de la superioritat, a aquest poble, els incontrolats s'oposaren a llur realització i arribaren àdhuc a fer foc contra els guàrdies.

Immediatament fou enviat un jutge especial, el qual començà la formació de nou sumaris i ha decre-

tat el processament i presó de set subjectes.

De l'actuació d'ambdues autoritats ha resultat que s'ha trobat a poder d'aquests incontrolats gran quantitat d'argent, diners i valors, la legítima procedència dels quals no han sabut justificar.

Així mateix els foren trobats armes i municions en

gran quantitat, així com fou descoberta l'existència d'una fàbrica de municions.

De tot això s'incautà l'autoritat i hom continuà el procediment judicial per tal d'exigir la deguda responsabilitat als pertorbadors.

★ JSU Joventuts Socialistes Unificades

Euzkadi! Ara més que mai Euzkadi!

Igualtat de drets

Mantes vegades he sentit parlar de drets i atributs privilegiats que tenen els companys del front en vers els de la reraguarda. No cal dir que dits judicis els he trobat erronis i mesquins. Els que tenen aquestes idees errívoles, fixeu-vos-hi sempre que poca cosa de bé poden oferir en profit de la lluita que sostenim.

Ningú ha de restar mèrits als companys que abandonant-ho tot, han anat el front voluntàriament a emmotllar-se a una vida de sacrificis i privacions materials. Ningú ha de negar res a aquests homes entusiastes i abnegats, però tothom ha de comprendre i saber veure el treball dels qui a la reraguarda miren d'establir Negar mèrits a l'un seria el mateix que negar los a l'altre. El destí ha guiat en les actuals circumstàncies, dues orientacions a seguir: la força, qualitat de tots el homes del front i el cervell, qualitat també indispensable en la gent de la reraguarda. Els dos matissos han d'anar lligats necessàriament ja que el cervell guaiador junt amb el braç executiu o la força, són els que ens han de portar a la victòria.

En cap moment, però, es pot fer negociació d'aquests conceptes ni sobreposar l'un a l'altre. Si tal fèssim, seria establir discòrdies entre nosaltres mateixos i l'esperit antifeixista dels homes que es diuen sensats, ha de coaligar-se sempre per a subsanar aquests errors. Pensar això dels drets, és donar material als agents provocadors dels darrers fets de maig i el deure nostre és de barrar el pas als qui fan manifestacions que a molts semblen

equívocues, però que nosaltres veiem amarades d'un to d'antigermanor i discòrdia entre els germans del front i els de la reraguarda.

Es per això doncs que ha de quedar ben resolt aquest problema plantejat en les mentes imaginatives de molts absurda. Que tan elogiós és i tan valor té el company que treballa a la reraguarda en profit del triomf, com el que lluita al front exposant la seva vida. Perquè perdre la

molt més difícil que la de perdre la vida en profit de la causa. Tenim pel davant, el treball solemne de bastir una nova societat. I el muntar una nova vida social no és tasca d'una hora ni de dos. Reporta un sens fi de sacrificis i un es erit infatigable en el sí de l'hoze que es vol anomenar antifeixista de cor.

Es a dir, que el sentit material dels que lluiten als fronts de batalla exposant els seus pits dalitosos de li-

nitat que ens guiarà, poguem dir-nos fent ressò: Avant per l'emancipació total del proletariat mundial!

A. GINES I CORTINA

LLEGIU

Organització de les reserves militars

Al costat de la reconstrucció econòmica del país es presenta davant de totes les forces polítiques i socials i, per tant, davant la Joventut, una altra gran tasca a realitzar: l'organització de les reserves. Quin és l'enemic més gran amb el qual hem topat fins ara en la lluita? L'enemic més gran ha estat sempre la manca de reserves organitzades

Ens ha succeït, quan hem volgut iniciar una ofensiva, que, malgrat tenir multituds

i multituds d'homes disposats a donar la vida, no teníem l'organització que els recollís i els donés eficàcia militar. Afortunadament aquesta situació ha començat ja a variar. Comencen a mobilitzar-se potents reserves que serviran per a aixafar l'enemic; però cal encara pensar en peu de guerra centenars de milers de joves espanyols, que encara no s'han mobilitzat per a defensar el seu país. Nosaltres, com organització de la joventut, hem de posar en peu de guerra tota la nova generació espanyola, disposada a defensar amb les armes a la mà la independència de la pàtria. Nosaltres hem d'anar al Govern del Front Popular i dir-li: «ací hi ha la joventut espanyola en armes, disposada a donar l'última gota de la seva sang per la causa de la nostra llibertat»

plicat el nombre dels seus electors, passant al segon lloc en el Consell Municipal. Ara el Partit de Masses Socialistes comptarà amb 21 consellers en lloc de 15. Segueix al Partit Imperialista que compta amb 34.

MOSCOU.—Ha començat a funcionar, sobre el riu Dnieper, el primer Sanatori durant en el qual 110 treballadors fan la seva cura de descans

LIVORNO.—Les façanes de les cases han aparegut plenes de proclames revolucionaris, amb un contingut de intensa propaganda antifeixista. Amb tal motiu, s'han efectuat nombroses detencions.

XANG-HAY.—En més de cent periòdics i revistes xineses és publica un manifest en el que s'excita a tots els xinesos a manifestar la seva simpatia per els braus espanyols que lluiten contra el feixisme.

PRAGA.—El Partit Comunista Xec ha llançat una crida a totes les organitzacions obreres del país perquè realitzin la unitat necessària per la defensa de l'heroic poble espanyol.

MOSCOU.—Els 855 pioners que han obtingut millors notes, passaran les seves vacances amb els nens espanyols en el campament d'Artek de Crimea.

Però, com fer-ho? Solament amb crides? Solament amb actes de socialització precipitats, que puguin considerar-se més o menys revolucionaris, però que en el fons no fan sinó perjudicar-nos?

Abans que res, per a mobilitzar la joventut hem d'arribar a comprendre llurs problemes. Tenim l'obligació de saber com pensa. Cal reconèixer que fins ara no hem fet tot el necessari per a fer-ho. Es que nosaltres considerem que hem fet, prop de la joventut obrera, el treball polític necessari perquè compregués el caràcter de la lluita, perquè sabés quin paper havia de jugar en el seu curs? Es que nosaltres hem fet el treball polític necessari a les fàbriques, en tota

(Passa a la segona plana).

Feu el vostre donatiu a:

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Rbla. Llibertat

RADIO GIRONA

Força, núm. 6

AJUDEU EUZKADI !!!

vida significa o no significa, quan aquesta es perd en profit d'un ideal noble i just. Així molts poguéssim morir i amb la nostra mort beneficiar als qui ara pugen veient el nou vestiment social que emprèn la vida política d'Espanya.

Si els companys del front tenen la missió històrica de defensar les llibertats fins a la mort, nosaltres els de la reraguarda tenim una missió

bertat, ha d'anar lligat al sentit còrte i espiritual dels qui fent la veritable revolució ací a la reraguarda, volen mirar d'implantar aquell nou règim que batega en les mentes i als cors dels qui estan al front.

Perquè un cop guanyada la guerra i retornats els companys als llocs usuals de treball, no puguin fer de nosaltres una negociació, sinó que pel contrari, al veure la tasca realitzada, vinguin amb els braços oberts i amb el pensament enlairat, ens abraïn freturosos i així junts albirant la novella estructura i el nou sentit de frater-

Informació de l'estranger

LONDRES.—La Unió Nacional Ferroviària de Manchester, integrada per 26.000 obrers, ha aprovat una resolució en la qual es sol·licita la urgent convocatòria d'una Conferència Nacional Obrera. Aquesta Conferència tindria per finalitat ajudar al Govern espanyol i destruir la política filo-feixista del Govern britànic.

TOKIO.—En les eleccions celebrades a Osaka, el Partit de Masses Socialistes, ha tri-

Vivim els moments més tràgics i més fecunds de la Història del nostre país. Al llarg d'aquest període la petjada de la política del Front Popular i de les nostres Joventuts ha de quedar com un exemple magnífic de com s'obté la victòria.

La nostra tasca és desenvolupar les brigades de xoc, però amb un sentit molt ample. Els altres camarades, fer-los veure que aquestes brigades no són de les JSU, sinó que són les de tota la joventut que lluita heroicament en el front.

El P. O. U. M. deu estar satisfet. Euzkadi està en perill